

ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІКИ ЗМІН КООРДИНАТ ГЕОДЕЗИЧНИХ ПУНКТІВ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ЇХНЬОГО МЕХАНІЧНОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ

Л. Янків-Вітковська

Національний університет “Львівська політехніка”

Ключові слова: зміни координат, зміщення пунктів.

Таблиця 1

**Назви даних космічного вимірювання
геодезичних координат**

№ з/п	Назва GPS-станції	Початковий момент часу вимірювань (GPS-тиждень)	Кінцевий момент часу вимірювань (GPS-тиждень)
1	CHIV	1399	1495
2	EVPA	1349	1495
3	GLSV	1137	1495
4	KHAR	1315	1483
5	MIKL	1192	1495
6	POLV	1137	1495
7	SULP	1137	1495
8	UZHL	1137	1495

Позначимо експериментально виміряні координати символами

$$x_i^E(t_k), y_i^E(t_k), z_i^E(t_k); k = \overline{1, m_i}; i = \overline{1, n}, \quad (1)$$

де величини x_i^E, y_i^E, z_i^E відповідають прийнятим у геодезії позначенням координат (у декартовій системі координат, прив'язаній до центра маси Землі) для i -ї станції (див. табл. 1); n – кількість станцій ($n = 8$); m_i – кількість дискретних вимірювань координат для i -ї станції; t_k – момент часу вимірювання. Зауважимо, що для кожної станції кількість вимірювань m_i різна, але моменти вимірювання t_k є спільними для всіх станцій.

Знаючи постійну складову координат геодезичних пунктів

$$\begin{aligned} x_i^C &= \min x_i^E(t_k), k \in [1, m_i]; \\ y_i^C &= \min y_i^E(t_k), k \in [1, m_i]; \\ z_i^C &= \min z_i^E(t_k), k \in [1, m_i]; \\ i &= \overline{1, n}, \end{aligned} \quad (2)$$

знаходимо їхні змінні складові:

$$\begin{aligned} x_i(t_k) &= x_i^E(t_k) - x_i^C; k = \overline{1, m_i}; \\ y_i(t_k) &= y_i^E(t_k) - y_i^C; k = \overline{1, m_i}; \\ z_i(t_k) &= z_i^E(t_k) - z_i^C; k = \overline{1, m_i}; \quad i = \overline{1, n}. \end{aligned} \quad (3)$$

Ці змінні складові відображають систематичну похибку вимірювання і тектонічний рух, котрий, як припускається, поєднує аперіодичні та коливні складові.

Графіки величин (3) для вибраних станцій показані на рис. 1. Як видно з цих графіків, за експериментально виміряними значеннями $x_i(t_k), y_i(t_k), z_i(t_k), k = \overline{1, m_i}, i = \overline{1, n}$ важко робити висновки про фізичну природу відображеніх ними даних.

Апріорно відомо, що на космічне радіоелектронне геодезичне обладнання часто діють слабкі зовнішні впливи (наприклад, переміщення локальних вихорів в іоносфері під час проходження через неї радіохвиль), та рідко діють сильні зовнішні впливи (наприклад, великомасштабні іонізаційні збурення, викликані активністю Сонця). Отже, згладження величин (3) має приводити до

відділення дрібних рухів, представлених в цих величинах, та залишати в них істотні (триваліші та інтенсивніші) рухи. Це дає підстави сподіватися, що за деяких параметрів згладження величин (3) з них буде отримано “істотні коливні та аперіодичні складові”. Апріорно природа цих складових невідома. Тобто не відомо, чи вони викликані сейсмічним рухом, чи значними збурювальними впливами на вимірювальне обладнання.

З урахуванням такого припущення на основі змінних складових (3) експериментально визначених координат станцій знайдено зладжені значення

$$\tilde{x}_i(t_k), \tilde{y}_i(t_k), \tilde{z}_i(t_k); k = \overline{1, m_i}; i = \overline{1, n} \quad (4)$$

їхніх координат. Для вирахування цих згладжених значень застосовано методи сплайн-апроксимації. Графіки згладжених величин (4) та їхніх похідних показано на рис. 2–6.

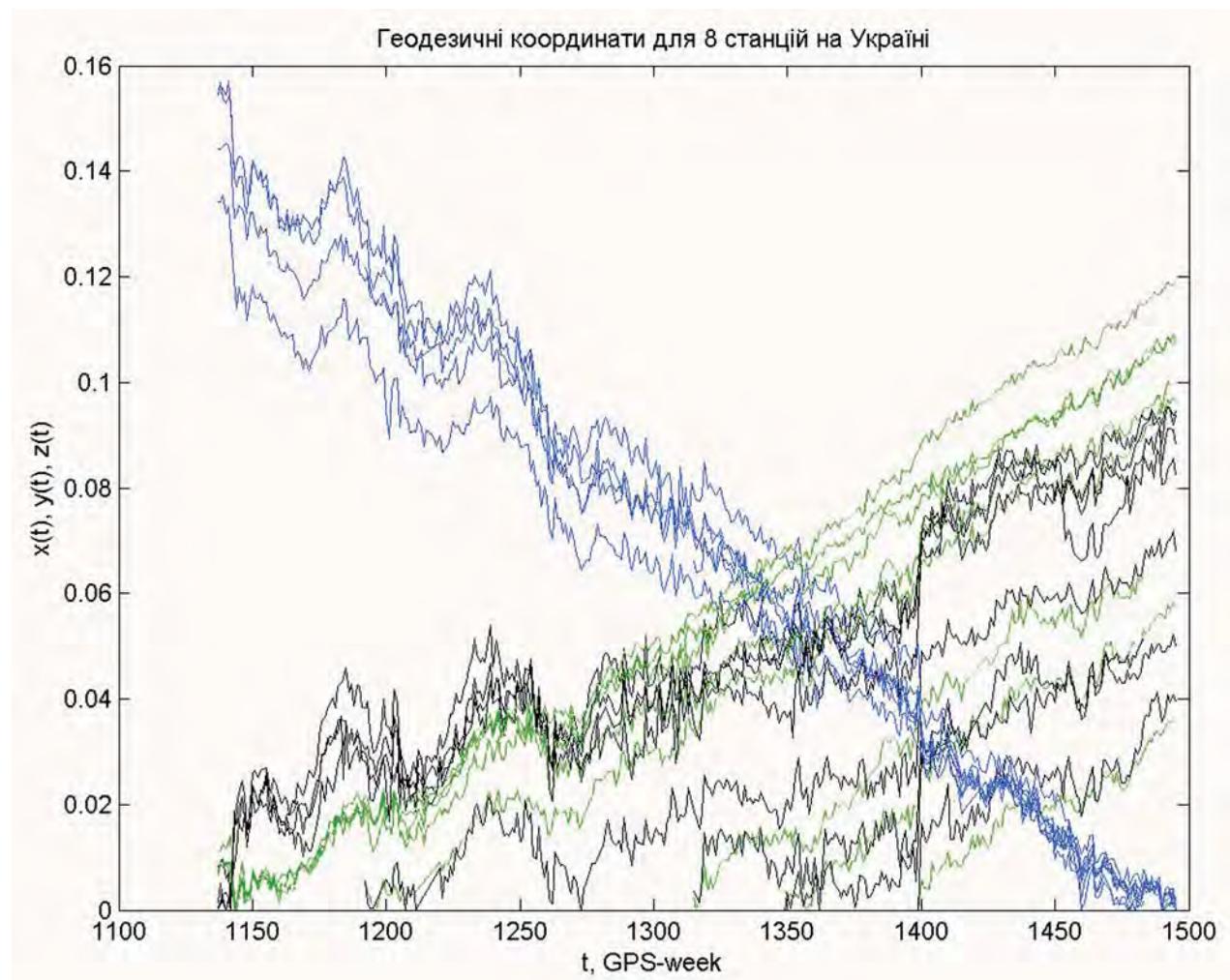

Рис. 1. Графіки $x_i(t), y_i(t), z_i(t)$ змінних складових експериментально вимірюваних координат станцій, $i = \overline{1, n}$

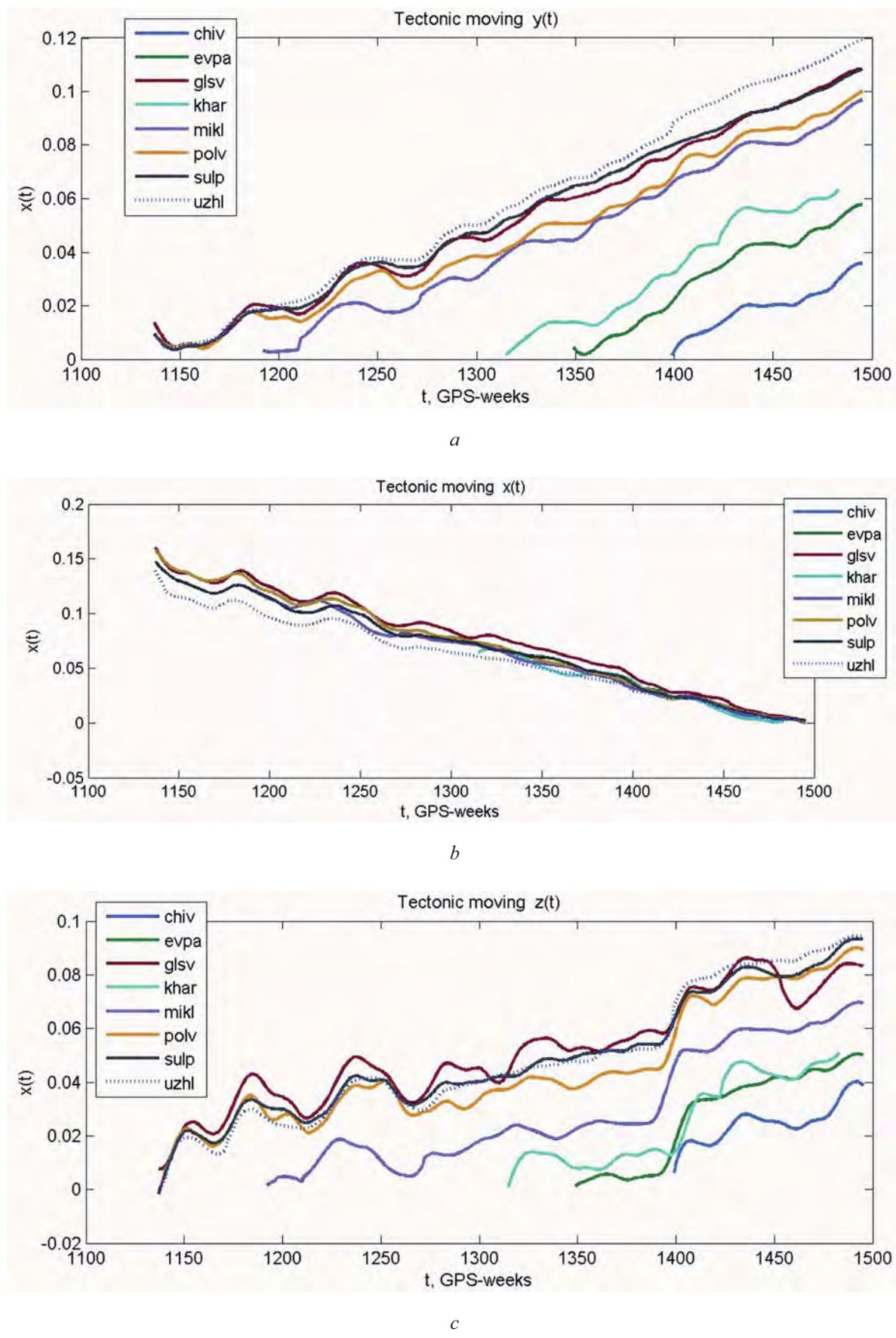

Рис. 2. Графік згладжених величин $\tilde{x}_i(t)$ (а), $\tilde{y}_i(t)$ (б), $\tilde{z}_i(t)$ (с) змінної складової координат п станцій

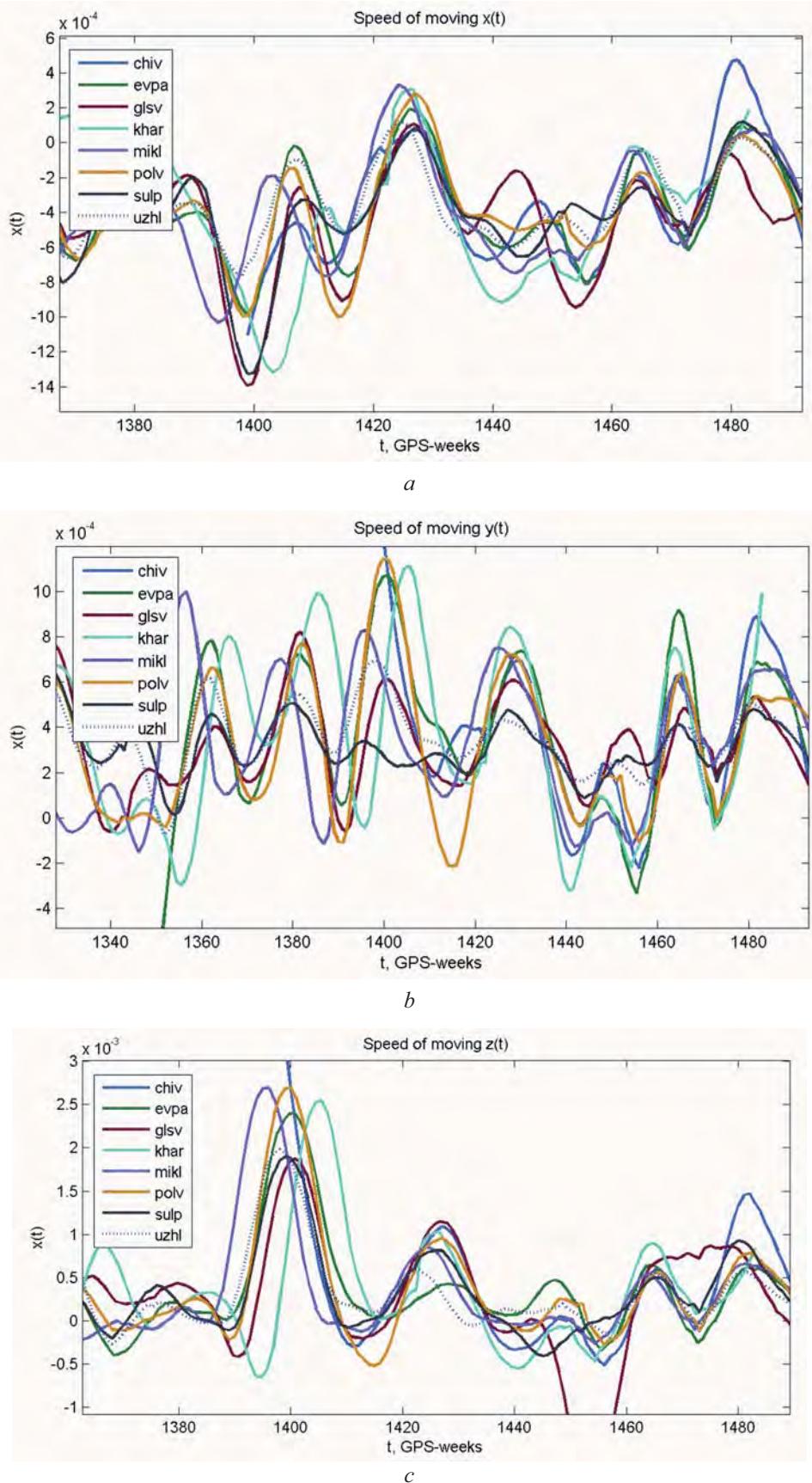

Рис. 3. Графік згладжених величин швидкостей $\tilde{x}_i^{(1)}(t)$ (a), $\tilde{y}_i^{(1)}(t)$ (b), $\tilde{z}_i^{(1)}(t)$ (c) координат п станцій

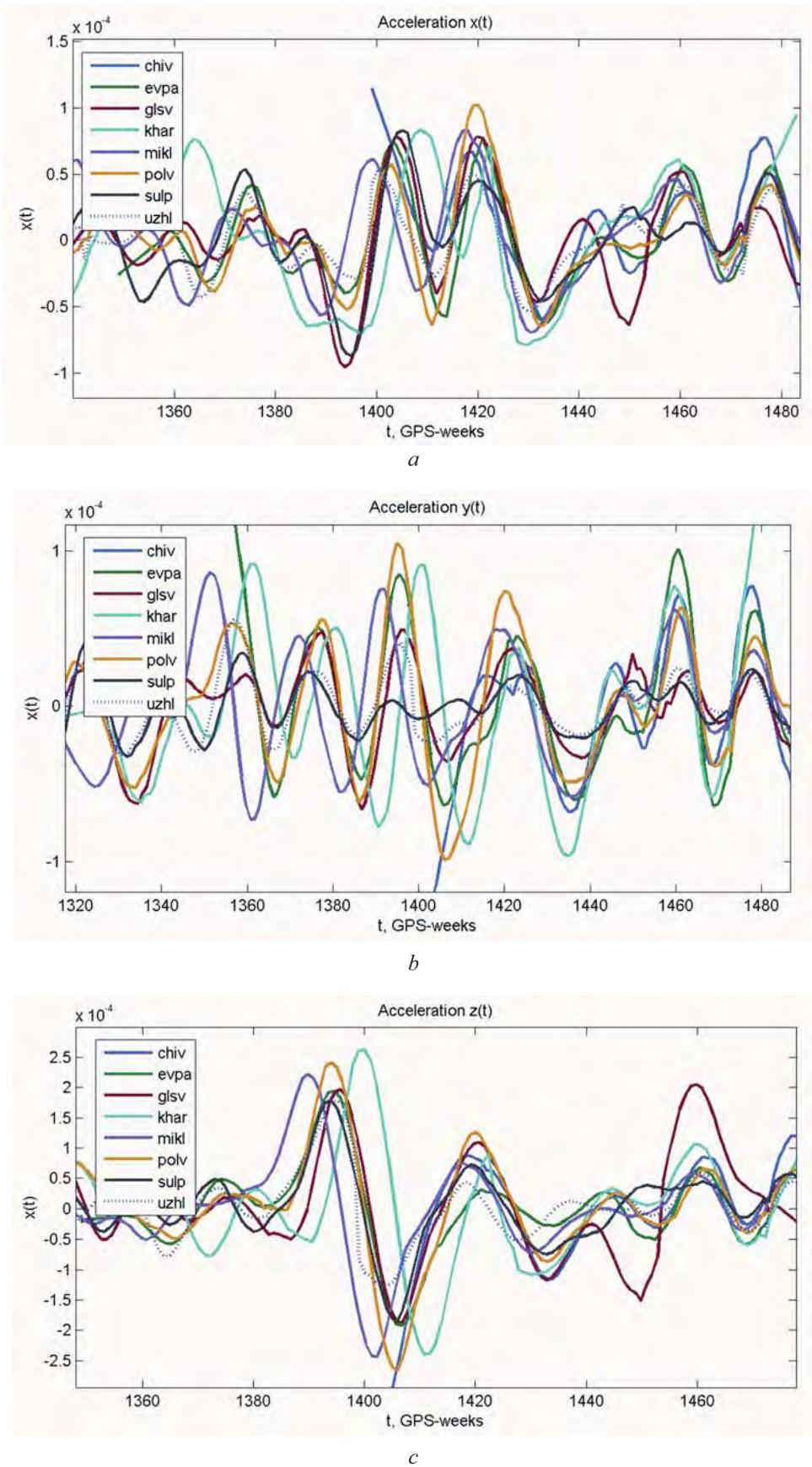

Рис. 4. Графік згладжених величин прискорень $\tilde{x}_i^{(2)}(t)$ (а), $\tilde{y}_i^{(2)}(t)$ (б), $\tilde{z}_i^{(2)}(t)$ (с)
координат п станцій

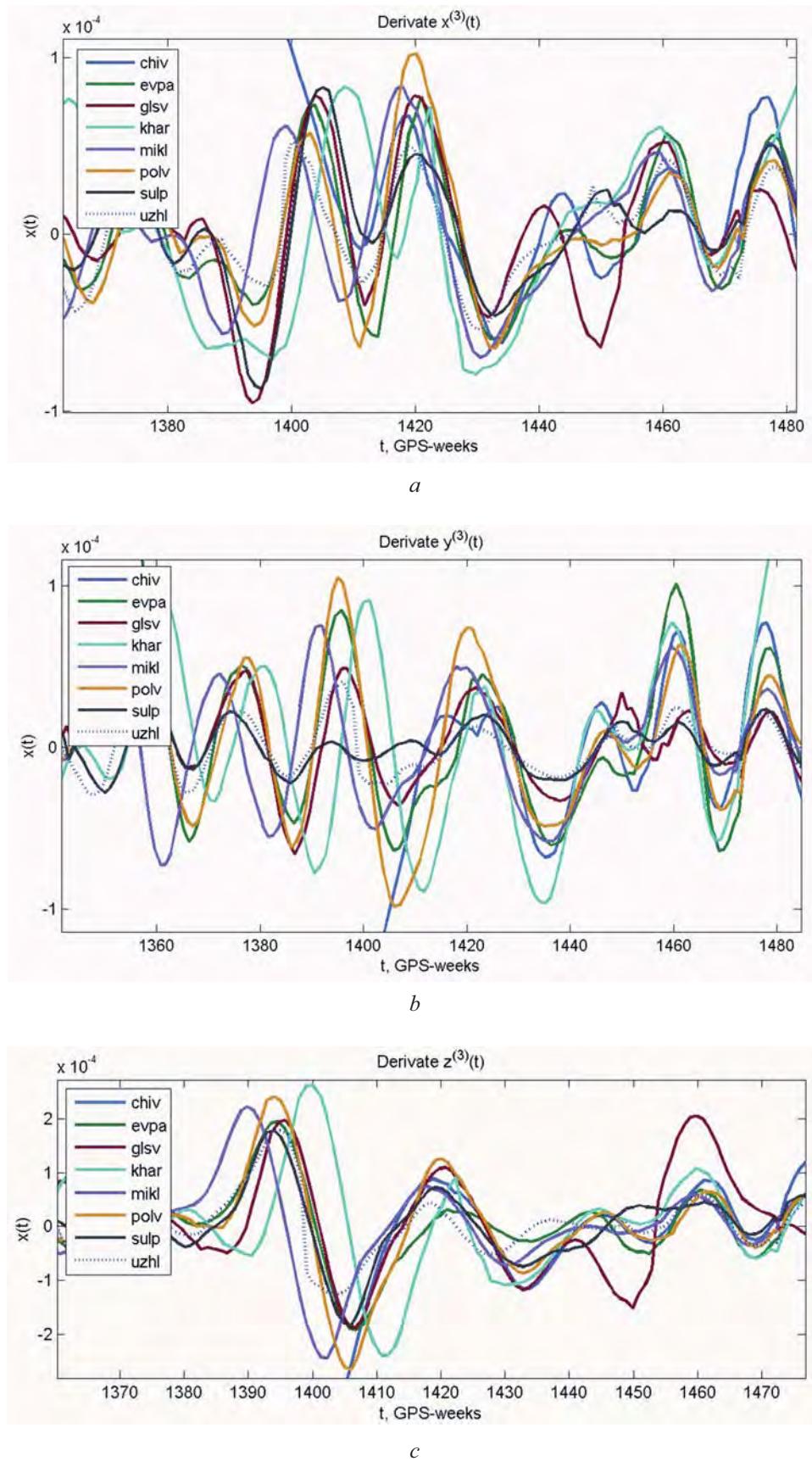

Рис. 5. Графік згладжених величин трьох похідних прискорень
 $\tilde{x}_i^{(3)}(t)$ (a), $\tilde{y}_i^{(3)}(t)$ (b), $\tilde{z}_i^{(3)}(t)$ (c) координат п станцій

Додатково для непрямого підтвердження припущення про наявність тектонічних коливань, виявлених за даними (4), виконано обчислювальний експеримент, який ґрунтуються на методах макромоделювання [3]. Зауважено, якщо змінні стану макромоделі, заданої системою рівнянь спеціальної структури (котра описана нижче), відповідають взаємозалежним фізичним величинам, тоді експериментально побудована така макромодель з деякою прийнятною точністю імітує взаємодію цих величин. І навпаки, – для фізично незалежних величин експериментально побудувати таку макромодель неможливо. На цій основі зроблено припущення. Якщо за даними (4) вдається побудувати макромодель, описану в роботі [4], тоді це буде додатковим непрямим підтвердженням, що величини $\tilde{x}_i(t)$, $\tilde{y}_i(t)$, $\tilde{z}_i(t)$, взяті для деякої i -ї станції, є взаємозалежними. Тобто вони “можуть бути” реалізацією хвильового процесу.

Щоб з’ясувати результат такого припущення за даними $\tilde{x}_i(t)$, $\tilde{y}_i(t)$, $\tilde{z}_i(t)$, взятыми для станції $i = 3$ (glsv), побудовано макромодель зі структурою з 12 звичайних диференціальних рівнянь

$$\begin{aligned} \dot{x}_0 &= x_1; \dot{x}_1 = x_2; \dot{x}_2 = x_3; \\ \dot{x}_3 &= P_x(x_0, x_1, x_2, x_3, y_0, y_1, y_3, y_4, z_0, z_1, z_2, z_3); \\ \dot{y}_0 &= y_1; \dot{y}_1 = y_2; \dot{y}_2 = y_3; \\ \dot{y}_3 &= P_y(x_0, x_1, x_2, x_3, y_0, y_1, y_3, y_4, z_0, z_1, z_2, z_3); \\ \dot{z}_0 &= z_1; \dot{z}_1 = z_2; \dot{z}_2 = z_3; \\ \dot{z}_3 &= P_z(x_0, x_1, x_2, x_3, y_0, y_1, y_3, y_4, z_0, z_1, z_2, z_3); \end{aligned} \quad (6)$$

з ідентифікаційними рівняннями виду

$$\begin{aligned} \min_{c_x} & \left(\sum_{k=1}^{m_i} \left[\tilde{x}_k^{(4)} - P_x(t_k) \right]^2 + \alpha_x \sum_{I_x} c_x^2 I_x \right) \\ \min_{c_y} & \left(\sum_{k=1}^{m_i} \left[\tilde{y}_k^{(4)} - P_y(t_k) \right]^2 + \alpha_y \sum_{I_y} c_y^2 I_y \right) \\ \min_{c_z} & \left(\sum_{k=1}^{m_i} \left[\tilde{z}_k^{(4)} - P_z(t_k) \right]^2 + \alpha_z \sum_{I_z} c_z^2 I_z \right) \end{aligned}$$

де символом $P_r(t_k)$ позначено

$$P_r(t_k) = P_r(\tilde{x}(t_k), \tilde{x}'(t_k), \tilde{x}''(t_k), \tilde{x}'''(t_k), \tilde{y}(t_k), \tilde{y}'(t_k), \tilde{y}''(t_k), \tilde{y}'''(t_k), \tilde{z}(t_k), \tilde{z}'(t_k), \tilde{z}''(t_k), \tilde{z}'''(t_k)); r = x, y, z;$$

де c_x , c_y , c_z – відповідно коефіцієнти поліномів P_x , P_y , P_z ; символами I_x , I_y , I_z позначено мультиіндекси при коефіцієнтах c_x , c_y , c_z – відповідно; α_x ,

α_y , α_z – параметри регуляризації, підібрані експериментально. Величини x_0 , y_0 , z_0 відповідно моделюють згладжені значення координат \tilde{x}_i , \tilde{y}_i , \tilde{z}_i для однієї i -ї вибраної станції.

Обчислюючи похідні $\tilde{x}_i^{(j)}(t)$, $\tilde{y}_i^{(j)}(t)$, $\tilde{z}_i^{(j)}(t)$, $i \in [1, n]$, $j \in [0, 4]$, виявили, що дані GPS-вимірювань подано кубічним сплайном (для якого похідні 2-го і 3-го порядків вироджуються у кусково-лінійні та кусково-постійні залежності). Це істотно звужує їх дослідження з допомогою обчислювальних методів.

Все ж за структурою (6) було побудовано макромодель, котра з прийнятною точністю наближає модельовану величину (4) на часовому відрізку, який дещо перевищує тривалість фізичних подій під час “проходження гребеня хвилі” у даних (4).

На рис. 6 зображені графіки розв’язків моделі (6), які ілюструють відповідність цієї моделі та даних (4).

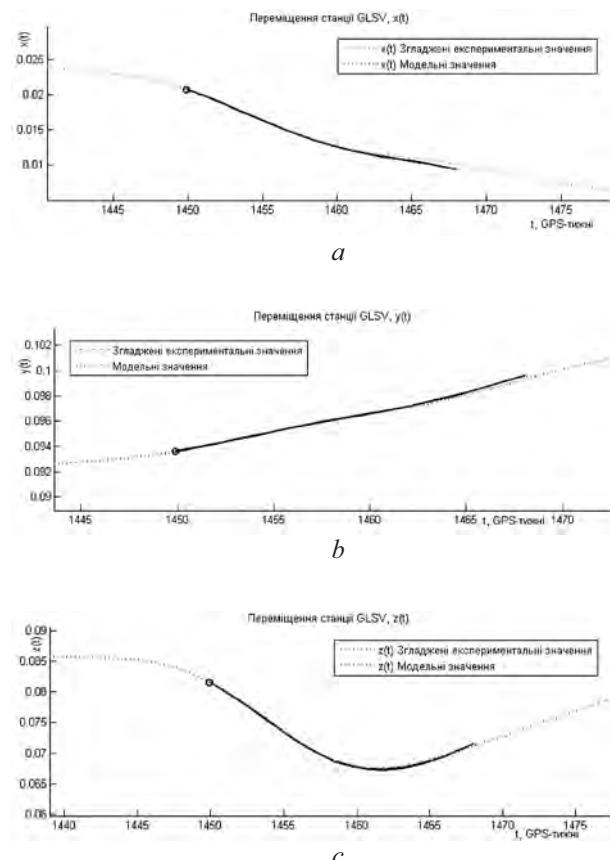

Рис. 6. Графіки згладжених величин (a), (b), (c) змінної складової координат $i = 3$ (glsv, крапками), та графіки їхніх відповідних модельних наближень, отриманих з розв’язку (6)

Висновки

Як видно з графіків на рис. 6, модель (6) вдало відображає динамічний зв'язок між величинами $\tilde{x}_i(t)$, $\tilde{y}_i(t)$, $\tilde{z}_i(t)$, взятыми на прикладі i -ї станції ($i = 3$). З цього випливає висновок, що самі величини $\tilde{x}_i(t)$, $\tilde{y}_i(t)$, $\tilde{z}_i(t)$ є реалізацією спільногого фізичного процесу. Тобто вони не утворені різними впливами, що притаманно завадам. Це слугує частковим непрямим підтвердженням, що складові $\tilde{x}_i(t)$, $\tilde{y}_i(t)$, $\tilde{z}_i(t)$, виділені згладженням з експериментально визначених координат (1) геодезичного пункту, відображають особливий вид коливного руху окремих точок на поверхні Землі. Цей рух поєднує дрейфовий зсув та безсистемні коливання, серед яких іноді утворюються біжучі хвилі.

Для експериментального підтвердження цього висновку потрібні вимірювання, виконані за допомогою альтернативних засобів.

Література

1. Янків-Вітковська Л.М., Савчук С.Г., Паучок В.К. До аналізу систематичних похибок координат перманентної GPS станції SULP // Вісник геодезії і картографії. – К. – № 5, 2007. – С. 9–13.
2. Янків-Вітковська Л.М., Савчук С.Г., Паучок В.К. Дослідження динаміки змін координат перманентних GPS станцій // Вісник геодезії і картографії. – К. – № 1, 2008. – С. 7–12.
3. Матвійчук Я.М. Математичне макромоделювання динамічних систем: теорія та практика. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2000. – 215 с.

Дослідження динаміки змін координат геодезичних пунктів для прогнозування закономірностей їхнього механічного переміщення

Л. Янків-Вітковська

На підставі даних вимірювання координат декількох геодезичних пунктів визначено зако-

номірності їхнього механічного переміщення. Для непрямого підтвердження припущення про наявність тектонічних коливань виконано обчислювальний експеримент, який ґрунтуються на методі макромоделювання. Опрацювання експериментальних геодезичних вимірювань за допомогою цього методу дає змогу пояснити природу досліджуваних явищ.

Исследование динамики изменений координат геодезических пунктов для прогнозирования закономерностей их механического перемещения

Л. Янків-Вітковська

На основании данных измерений координат нескольких геодезических пунктов определены закономерности их механического перемещения. Для непрямого подтверждения предположения о наличии тектонических колебаний осуществлен вычислительный эксперимент, основанный на методе макромоделирования. Обработка экспериментальных геодезических измерений с помощью этого метода позволяет объяснить природу исследуемых явлений.

Investigation of the dynamic changes of coordinates of geodetic points to predict the patterns of their mechanical movement

L. Yankiv-Vitkovska

On the basis of information of measuring of coordinates of a few geodesic points conformities to law of their mechanical moving are certain. For indirect confirmation of supposition about the presence of tectonic vibrations, a calculable experiment which is based on the methods of macromodeling is executed.

5–7 October
Cologne, Germany
INTERGEO
www.intergeo.de

8–10 November
Las Vegas, USA
Trimble Dimensions 2010-Converge. Connect. Collaborate
www.trimbledimensions.com